

Μονομ. Πρωτ. Αθηνών 3066/1993

Πηγή: ΕΕργΔ, τομ.53, σελ. 481, 1994

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος: κ. ΑΘ. ΓΕΡΟΣΤΑΘΗΣ

Δικηγόροι: κ.κ. Μαρ. Κοντονικολής, Γεώργ. Τσάκαλος

Ο ενάγων με την κρινόμενη αγωγή του εκθέτει, ότι προσελήφθη από την εναγομένη εταιρεία, ως πρόσθετος αστυφύλακας, με σύμβαση εξηρημένης εργασίας αορίστου χρόνου, το έτος 1986. Ότι αντικείμενο της εργασίας του ήταν η συμμετοχή του για την προστασία των χρηματαποστολών της εναγόμενης εταιρείας. Ότι στις 16.4.1991 δέχθηκε επίθεση ληστών στην χρηματαποστολή που συνόδευε, κατά την οποία τραυματίστηκε πολύ σοβαρά. Ότι η εναγόμενη εταιρεία δεν είχε λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την προστασία των χρηματαποστολών, αλλά και αυτού, από αμέλεια των Οργάνων αυτής με συνέπεια να υποστεί επίθεση ληστών και να τραυματισθεί σοβαρά και να καταστεί ανίκανος προς εργασία, αλλά και ανίκανος να ανταποκριθεί στις στοιχειώδεις ανάγκες συντήρησής του. Ζητά δε να υποχρεωθεί η εναγόμενη, με απόφαση που να κηρύσσεται προσωρινά εκτελεστή, να του καταβάλει νομιμότοκα από την επίδοση της αγωγής το ποσό των 8.000.000 δρχ. για χρηματική ικανοποίηση, λόγω ηθικής βλάβης και να καταδικασθεί στα δικαστικά του έξοδα.

Η αγωγή αυτή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 299, 346, 648, 662, 914 και 932 του Αστικού Κώδικα και στα άρθρα 176, 907, 908 του ΚΠολΔ. Αρμόδια δε φέρεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (άρθρα 16, 25 παρ.2, 663 ΚΠολΔ) και θα πρέπει να εξετασθεί και περαιτέρω κατά την ουσία της με τη διαδικασία των άρθρων 664 έως 676 του ΚΠολΔ, αφού για το παραδεκτό της συζήτησης προσάγεται και το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου (βλ. υπ'αριθμό 5636607 γραμμάτιο είσπραξης του ΤΔΕΑ και τα όπισθεν τούτου επικολληθέντα ένσημα του ΤΝ και ΤΠΔΑ).

Από την κατάθεση του μάρτυρα, που εξετάστηκε ενόρκως στο ακροατήριο του Δικαστηρίου και περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά, από τα νόμιμα προσαγόμενα και επικαλούμενα από τους διαδίκους έγγραφα και την εν γένει διαδικασία, αποδείχθηκαν κατά την κρίση του

Δικαστηρίου τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ενάγων με την υπ'αριθ. 257/30.7.1986 απόφαση της γενικής διεύθυνσης της εναγόμενης εταιρείας με την επωνυμία "ΗΣΑΠ ΑΕ" προσελήφθη από την εναγόμενη εταιρεία, με σύμβαση εξηρημένης εργασίας αορίστου χρόνου ιδιωτικού δικαίου, ως πρόσθετος αστυφύλακας. Αντικείμενο της εργασίας του ενάγοντος ήταν η συμμετοχή του στις χρηματαποστολές της εναγόμενης, που συνόδευε τους Ταμίες της επιχείρησης, είτε για τις ανάγκες της μηνιαίας μισθοδοσίας των υπαλλήλων αυτής, είτε για τη συγκέντρωση και μεταφορά στα κεντρικά γραφεία των καθημερινών εισπράξεων της εναγόμενης, καθώς επίσης και η φύλαξη των εγκαταστάσεων αυτής. Από την πρόσληψή του εργαζόταν κανονικά υπακούοντας πάντοτε στις διαταγές και οδηγίες των αρμοδίων οργάνων της εναγόμενης, τα οποία καθόριζαν τον τρόπο, την οργάνωση και τα μέτρα ασφαλείας των χρηματαποστολών και εγκαταστάσεων της εναγόμενης. Στις 16.4.1991 το πρωί ο ενάγων μαζί με έναν Ταμία της επιχείρησης (εναγόμενης) ξεκίνησε από την Γενική Διεύθυνση της εναγόμενης, στην Αθήνα, αφού έλαβαν από το κεντρικό Ταμείο το ποσό των 27.100.000 δρχ., για την μισθοδοσία που προοριζόταν για τους εργαζόμενους στο εργοστάσιο επισκευών, για τον Πειραιά. Μόλις έφθασαν, ο Ταμίας Φ.Κ. και ο ενάγων, στον Πειραιά, βάδισαν απόσταση περίπου 250 έως 300 μέτρων από το σημείο που τους άφησε το τραίνο με τα χρήματα και την στιγμή που διέσχιζαν τον υπαίθριο ιδιόκτητο χώρο της εναγόμενης, που ήταν περιφραγμένος από μαντρότοιχο ύψους 2,50 μέτρων, δέχθηκαν επίθεση από τρεις αγνώστους δράστες, που είχαν καλυμμένα τα πρόσωπά τους και οι δύο ήταν ένοπλοι, οι οποίοι τους ζήτησαν να παραδώσουν τα χρήματα που μετέφεραν σε σακούλες. Ταυτόχρονα κάποιος από τους ληστές πυροβόλησε τον ενάγοντα με την караμπίνα του, τραυματίζοντάς τον σοβαρά στην κοιλιακή χώρα. Στη συνέχεια, οι ληστές έφυγαν με φορηγάκι, που είχαν σταθμεύσει μπροστά στην πόρτα, για να μην τους βλέπουν και οι περαστικοί στο δρόμο. Για τον σοβαρό τραυματισμό του ενάγονται ευθύνονται και οι υπεύθυνοι του Τομέα Ασφάλειας της εναγόμενης εταιρείας, γιατί δεν είχαν λάβει όλα τα απαιτούμενα μέτρα ασφαλείας της χρηματαποστολής. Ειδικότερα, θα έπρεπε την αποστολή να συνοδεύουν πολύ περισσότερα άτομα με όπλα, για να μπορούν να απαντήσουν σε ενδεχόμενη επίθεση (με όπλα) ληστών. Όμως την χρηματαποστολή συνόδευε μόνο ο ενάγων, που

δεν μπορούσε να πράξει κάτι εναντίον τριών οπλοφόρων ληστών. Δεν είχε διαθέσει ειδικά αλεξίσφαιρα προστατευτικά γιλέκα προς αποφυγή τυχόντος τραυματισμού από πυροβολισμό, καίτοι είχε την οικονομική δυνατότητα να πράξει αυτό. Δεν είχαν αντικαταστήσει μία παλαιά μισοχαλασμένη ξύλινη πόρτα, που βρίσκεται προς τη μία πλευρά της παραλιακής λεωφόρου, με καινούργια σιδερένια ή ξύλινη, με συνέπεια να ελέγχουν τις κινήσεις των χρηματαποστολών οι υποψήφιοι ληστές από αυτήν και να μπουν απ' αυτήν στο πιο πάνω υπαίθριο χώρο (οι ληστές). Εξ άλλου, κάθε φορά θα έπρεπε η χρηματαποστολή να κινείται σε διαφορετικές ώρες, ώστε να μη γνωρίζουν οι υποψήφιοι ληστές τον ακριβή χρόνο κίνησης αυτής. Όμως αυτή (η χρηματαποστολή) εκινείτο πάντα το πρωί, την ίδια ώρα, τις ημέρες των πληρωμών, ήτοι 1 και 16 κάθε μήνα, με συνέπεια οι δράστες να γνωρίζουν τον χρόνο άφιξής της, μετά από προηγούμενη παρακολούθηση. Ο ισχυρισμός της εναγόμενης, ότι θα έπρεπε ο ενάγων και οι συνοδοί των χρηματαποστολών να απαιτήσουν τα ως άνω αναφερόμενα μέτρα και ότι εξ αυτού δεν βαρύνει αυτήν καμία αμέλεια, απορριπτέος κρίνεται, ως αβάσιμος, γιατί κατ' άρθρο 662 του Αστικού Κώδικα, είχε υποχρέωση αυτή να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα ασφαλείας, τα οποία πολλάκις ζήτησαν οι συνοδοί των χρηματαποστολών αυτής, πλην όμως δεν εισακούσθηκαν για λόγους, που ίσως αφορούν την εναγόμενη.

Ο ενάγων από τον πυροβολισμό, που δέχθηκε στην κοιλιακή χώρα, υπέστη διαμπερές τραύμα κοιλίας, πλήρη διατομή του αριστερού ουρητήρα και των μυϊκών μαζών, συντριπτικό κάταγμα του 4^{ου} σπονδύλου, κάταγμα της εγκάρσιας απόφυσης αριστερά των σπονδύλων 3 και 4, μνηιγγίτιδα και σηψαιμία, υποβληθείς σε πολλές εγχειρίσεις κατά το διάστημα των 14 μηνών, που νοσηλεύθηκε στα Νοσοκομεία Τζάνειο, Μεταξά Πειραιώς, Ευαγγελισμό Αθηνών και Ασκληπιείο Βούλας συνεχώς. Πάρα ταύτα, ο ενάγων δεν κατόρθωσε να αποφύγει την αναπηρία.

Εν τέλει, έχει καταστεί παραπληγικός, μη έχοντας την δυνατότητα να σταθεί στα πόδια του και συνεπώς να ανταποκριθεί στις στοιχειώδεις ανάγκες συντήρησής του. Εν όψει της δεινής κατάστασης της υγείας του ενάγοντος, εξ αιτίας της οποίας δεν μπορεί να επιμεληθεί του εαυτού του, λόγω της σωματικής ανικανότητας αυτού, των ταλαιπωριών, ψυχικών και σωματικών, που έχει υποστεί αυτός και θα υποστεί και στο μέλλον εξαιτίας του

τραυματισμού του αυτού και γενικά του σοκ, που έχει υποστεί από την επίθεση κατ' αυτού, και στην συνέχεια, δικαιούται να λάβει ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης κάποιο χρηματικό ποσό. Το ποσό αυτό, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, πρέπει να ανέρχεται στο αιτούμενο ποσό των 8.000.000 δρχ., ποσό που θεωρείται εύλογο, ενόψει του μεγέθους της βλάβης που υπέστη ο ενάγων, τον βαθμό της υπαιτιότητας των προστηθέντων οργάνων της εναγόμενης, την ηλικία του ενάγοντα - τραυματισθέντα (49 ετών) και της οικονομικής κατάστασης των διαδίκων.

Κατ' ακολουθίαν όλων των ανωτέρω, θα πρέπει να γίνει δεκτή, ως και ουσιαστικά βάσιμη, η κρινόμενη αγωγή και να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 8.000.000 δρχ., νομιμότοκα από την επίδοση της αγωγής μέχρι εξόφλησης, να κηρυχθεί δε η παρούσα προσωρινά εκτελεστή για το μέρος του ποσού που επιδικάσθηκε, γιατί κατά την κρίση του Δικαστηρίου η επιβράδυνση της εκτελέσεως μπορεί να επιφέρει σημαντική ζημία στον ενάγοντα. Τέλος, θα πρέπει η εναγόμενη εταιρεία να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα του ενάγοντα, κατ' άρθρο 176 ΚΠολΔ, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας.